

Пісенька до сну
Антонич Богдан-Ігор Васильович

Не думай! Спи! Думки — отрута щастю.
Цвітуть дві тіні — дві лілеї чорні.
Не думай! Спи! До всіх скорбот причасний
і так усього в думці не обгорнеш.

Прощаючись із спомином останнім,
що тінню вихиливсь з-за яви краю,
в солодкім марнотратстві почувань
кохання вицвіле знов прикликаеш.

Це справді зле, що покохав занадто,
заміцно, зарозтратно. Захват ясний
в екстазу чорну ночі не міняти!

Засни! Чи це життя, чи лампа гасне?

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/pisenka_do_snu